

РЕЗОЛЮЦІЯ
за результатами проведення
Міжнародної науково-практичної конференції
«Реалізація та розвиток публічної політики у сфері безпеки дорожнього
руху під час війни та у повоєнний період»

18 листопада 2022 року

м. Кривий Ріг

Активна фаза збройної агресії проти України, що розпочалася 24 лютого 2022 року, внесла значні корективи в усі сфери людського життя. Зокрема й у сферу забезпечення безпечності автомобільних шляхів. Навіть за мирних часів дорожньо-транспортний травматизм в Україні був однією із найнебезпечніших загроз життю та здоров'ю людини. За питомими показниками аварійності та наслідками дорожньо-транспортних пригод Україна була та продовжує залишатися одним з лідерів серед європейських держав. Так, у середньому в державах – членах Європейського Союзу на 100 тис. жителів припадає 5 відсотків загиблих у дорожньо-транспортних пригодах, тоді як в Україні такий показник становить 7,9 відсотка. У період повномасштабної збройної агресії ця проблема лише загострилася.

Забезпечення транспортної безпеки у воєнний час потребує більших ресурсів та зусиль. А отже вирішення таких питань потребує нових, сучасних підходів.

Водночас суспільний запит на повоєнне відновлення інфраструктури країни та чітка налаштованість зробити її ще кращою спонукають до напрацювання та ухвалення нових рішень у створенні безпечних умов руху автомобільними шляхами.

18 листопада 2022 року Донецьким державним університетом внутрішніх справ спільно з Консультативною місією Європейського Союзу в Україні, Українським науково-дослідним інститутом медицини транспорту МОЗ України та за підтримки Міжнародного благодійного фонду допомоги постраждалим внаслідок ДТП проведено Міжнародну науково-практичну конференцію «Реалізація та розвиток публічної політики у сфері безпеки дорожнього руху під час війни та у повоєнний період».

Мета науково-практичної конференції – обговорення особливостей законодавчого регулювання безпеки дорожнього руху в умовах воєнного стану; ролі та місця органів державної влади у системі забезпечення безпеки дорожнього руху; передового досвіду іноземних держав у реалізації публічної політики у сфері безпеки дорожнього руху та перспектив його імплементації в

Україні; стратегічних напрямів реформування законодавства України у сфері безпеки дорожнього руху; особливостей допуску осіб до керування транспортними засобами; поліцейської діяльності у сфері безпеки дорожнього руху в умовах воєнного стану; порятунку та надання допомоги постраждалим внаслідок дорожньо-транспортних пригод, а також громадської діяльності у сфері безпеки дорожнього руху в період правового режиму воєнного стану.

Учасники Міжнародної науково-практичної конференції «Реалізація та розвиток публічної політики у сфері безпеки дорожнього руху під час війни та у повоєнний період» за результатами обговорення доповідей пропонують:

1. Під час дії правового режиму воєнного стану та у повоєнний період вважати питання безпеки дорожнього руху одним із пріоритетних напрямів національної безпеки України після захисту державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу.

2. Закріпити принцип нульової толерантності до смертності і травматизму на автомобільних шляхах в національному законодавстві та нормативно-правових актах органів публічної адміністрації України.

3. Законодавчо врегулювати створення та діяльність координаційного органу з організації безпеки дорожнього руху на загальнодержавному рівні, покликаного координувати впровадження та досягнення заходів, спрямованих на реформування сфери дорожнього руху, розроблення та впровадження комплексу заходів, спрямованих на підвищення рівня його безпеки. Розглянути можливість створення аналогічних органів на регіональному та територіальному рівнях.

4. Вжити заходів щодо напрацювання кардинально нового законодавства у сфері дорожнього руху та його безпеки з урахуванням сучасного стану суспільних відносин у сфері безпеки дорожнього руху та міжнародного досвіду на зміну застарілого Закону України «Про дорожній рух», залучивши до цієї роботи широке коло фахівців з транспортної безпеки, учених та громадськості.

5. З метою врегулювання питань у сфері використання засобів мікромобільності в Україні запровадити правове регулювання нової категорії учасників дорожнього руху – користувачів засобів мікромобільності (електросамокатів, сігвеїв, сегвілів, гіроскутерів, електроскутерів, гіробордів, моноциклів тощо), визначивши на законодавчому рівні їх правовий статус, основні права та обов'язки.

6. Вважати пріоритетним завданням публічної адміністрації відновлення транспортної інфраструктури на деокупованих територіях та створення безпечних умов руху в усій країні відповідно до міжнародних стандартів.

7. Посилити роз'яснювальну роботу серед населення, особливо найбільш вразливих учасників дорожнього руху, про необхідність суворого дотримання вимог правил безпеки в період воєнного стану, зокрема обов'язку щодо виділення себе у темну пору доби світловідбивальними елементами. Розглянути можливість залучення міжнародних гуманітарних організацій до поширення серед населення, насамперед дітей, світло відбивальних елементів для одягу.

8. Враховувати громадські ініціативи щодо поліпшення безпекової ситуації у сфері дорожнього руху в повоєнній відбудові населених пунктів та автомобільних доріг України.